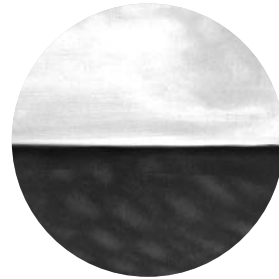

KIRILL MAKSZIMOV

Őrök világa
– SF-monológ –

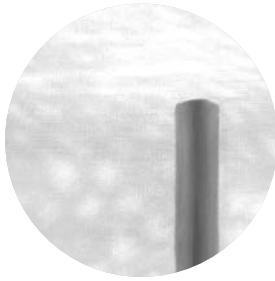

Az elmaradott világokban nem
a vécé helyett az ágy alatti éjjeliedény,
a lámpa helyett szolgáló gyertya,
vagy a tablettákat pótló gyógynövényfőzet
a legrosszabb.

Radioaktív sivatagok,
lángoló föld,
izzó fellegekkel borított ég,
városok romjai,
a szigeteken a civilizáció maradványai
közt kotorászók.

Emberek, akik reggelire savat isznak,
emberek, akik desszertként üveget rágcsálnak.
A tűz súlyos, a víz rücskös.

Milyen furcsa,
milyen képtelen és nevetséges dolog,
hogy az egész hatalmas orosz irodalomból,
az Oroszországban valaha is kiadott
könyvek közül nem Tolsztoj
vagy Puskin vagy Dosztojevszkij
vagy Gogol maradt fenn,
nem is Lenin összegyűjtött írásai
vagy egy fizikatankönyv.

Hanem egy szakácskönyv.
Egy közönséges szakácskönyv.
Bár ha belegondolok, nincs is
ebben semmi meglepő.
Éppenséggel a szakácskönyveket
nyomtatják sima, vastag és erős papírra,
hogy ne púposodjon fel a nedvességtől,
ne hagyjanak rajta nyomot a zsíros ujjak,
hogy kibírják a konyhai tartózkodást
a fűszeres dobozok és a
konyharuhák között.

És hirtelen nagyon világosan megértettem
azt, amire tudat alatt már
felkészültem. Ez itt nem egyszerűen
egy másik világ.
Ez a jövő.

(H. Nagy Péter gyűjtése)

